אינה מביאה עגלה ערופה, ועוד °לא נודע מי הכהו כתיב, והא נודע מי הכהו? אלא כדי להרבות בבכיה. בא אביו של תינוק ומצאו כשהוא מפרפר, אמר "הרי הוא כפרתכם ועדיין בני קיים [כו'] "ללמדך שקשה עליהם טהרת כלים יותר משפיכות דמים. איבעיא להו: שפיכות דמים הוא דזל אבל טהרת כלים כדקיימא קיימא או דילמא שפיכות דמים כדקיימא קיימא אבל טהרת כלים היא דחמירא? ת"ש מדקא נסיב לה תלמודא "וגם דם נקי שפך מנשה" שמע מינה שפיכות דמים הוא דזל וטהרת כלים כדקיימא קיימא. ת"ר °ופשט ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן" שומעני כדרך יום הכפורים שפושט בגדי קודש ולובש בגדי חול? תלמוד לומר "ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים" מקיש בגדים שלובש לבגדים שפושט מה להלן בגדי קודש אף כאן בגדי קודש, א"כ מה תלמוד לומר "אחרים"? פחותין מהן. רבי אליעזר אומר "אחרים והוציא" לימד על הכהנים בעלי מומין שכשרין להוציא הדשן. אמר מר אחרים פחותין מהן כדתנא דבי רבי ישמעאל *דתנא דבי רבי ישמעאל בגדים שבשל בהן קדרה לרבו לא ימזוג בהן כוס לרבו. אמר ריש לקיש במחלוקת בהוצאה כך מחלוקת בהרמה ורבי יוחנן אמר מחלוקת בהוצאה אבל בהרמה דברי הכל עבודה היא, מאי טעמא דריש לקיש? אמר לך אי ס"ד עבודה היא "יש לך עבודה שכשירה בשני כלים ור' יוחנן גלי רחמנא בכתונת ומכנסים והוא הדין למצנפת ואבנט, ומאי שנא הני? "מדו בד" *מדו כמדתו, "מכנסי בד" לכדתניא *מנין שלא יהא דבר קודם למכנסים שנאמר °ומכנסי בד ילבש על בשרו ור"ש לקיש "מדו" כמדתו מדאפקיה רחמנא בלשון מדו, שלא יהא דבר קודם למכנסים "מעל בשרו" נפקא, נימא כתנאי "על בשרו" *מה תלמוד לומר "ילבש" להביא מצנפת ואבנט להרמה דברי רבי יהודה *רבי דוסא אומר לרבות בגדי כהן גדול ביום הכפורים שכשירין לכהן הדיוט *אמר רבי שתי תשובות בדבר חדא דאבנטו של כהן גדול לא זה הוא אבנטו של כהן הדיוט ועוד בגדים שנשתמשת בהן קדושה חמורה תשתמש בהן קדושה קלה? אלא מה תלמוד לומר "ילבש"

לרבות

אינה מביאה עגלה ערופה · דכתיב (דברים כא) כי ימצא חלל באדמה וגו' לרשתה ואין ירושלים ירושה דקסבר לא נתחלקה לשבטים : **תלמודא** · ראייה : הכי גרסינן בתורת כהנים ופשט ולבש יכול כמצות יום הכפורים ת"ל בגדיו בגדים וגירסא שבהש"ס הארוכה הורה אור בלשונה שומעני כדרך יום הכפורים שפושט בגדי קודש ולובש בגדי חול תלמוד לומר כו' וזהו פירושה ופשט ולבש האמור בהוצאת הדשן שבתפוח אל מחוץ למחנה הכתוב אחר תרומת הדשן ופשט את בגדיו ולבש בגדים וגו' יכול שמטיל עליו חובה לשנות בגדיו בין תרומה להוצאה אם בא להוציא דשן שעל התפוח אחר ההרמה מיד כדרך שהיא חובה על כהן גדול בחמש עבודות שביום הכפורים שמשנה בגדיו בכל העבודות בין זו לזו ראשונה בבגדי זהב שניה בבגדי לבן שלישית בשל זהב רביעית בבגדי לבן אף זה ישנה וזה שאין לו לשנות מבגדי לבן לבגדי זהב שהרי הדיוט הוא ואינו משמש בבגדי זהב ישנה בבגדי קודש שהרים בהן כמו שנא' ולבש הכהן מדו בד ויפשוט אותם וילבש בגדי חול שלו ויוציא הדשן : **תלמוד לומר בגדיו בגדים ומה תלמוד לומר אחרים פחותין מהן** · כגון שחקים הן מפשתן שאינו מוזהב ואין דמיהם יקרים שהאפר מלכלכם כשנושאו חוץ למחנה גנאי למלך שיהא משמש בהן על המזבח בעבודת אכילה : **אחרים והוציא לימד על הכהנים בעלי מומין** · האי "אחרים" הכהן קאי כלומר כהנים שהן אחרים מרוחקים משאר עבודות, כשירין לעבודה זו : **אל ימזוג בהן לרבו** · לפי שנתעשנו ונתלכלכו בבישול קדירה אף כאן לענין הוצאת הדשן אין כבוד המלך לשרת בהן שירות אחר : **כמחלוקת בהוצאה** · כשם שרבי אליעזר מכשיר בעלי מומין להוצאה כך מכשירן להרמה : **שכשירה בשני כלים** · והכא מדו בד ומכנסי בד הוא דכתיב : **גלי רחמנא בכתונת ובמכנסים** · ולימדך שאינה כשירה בבגדי חול שלו ומאליך אתה למד שהיא עבודה וצריכה אף מצנפת ואבנט : **מאי שנא הני** · דנקט מאחר שצריכין כלן, לשתוק מנייהו ואנא ידענא מדכתיב בהו "כהן", עבודה היא : **מדו כמדתו** · כאן לימדך שיהא כתונת כהנים למדת קומתו לא נגררות ולא מסולקות והכי אמרינן בזבחים (דף יח.) : **ילבש על בשרו** · משמע שלובש בעודו ערום שאין עליו אלא בשרו דאי לא תימא הכי "על בשרו" למאי כתביה : **ולרשב"ל** · דאמר דווקא לתרוייהו ולמימרא דאינה צריכה ארבעה נפקא ליה הנך תרתי דרשות מלשון המקרא ששינה בלשונו שלא כתיב 'כתונת' למימרא מדו כמדתו ושלא יקדים דבר למכנסים "מעל בשרו" יתירא נפקא ליה : **על בשרו, מה ת"ל** (א) · גבי הרמת הדשן כתיב "ולבש הכהן וגו'" והוה ליה למכתב 'ומכנסי בד על בשרו' ומהדר נמי "ילבש" דרישיה דקרא מה ת"ל שוב "ילבש" במכנסים? לרבות עוד לבישה כיוצא בה ומרבה שני בגדים החסרים כאן מכהונת הדיוט : **רבי דוסא אומר** · להביא ארבעה בגדי לבן שמשמש בהן כהן גדול ביום הכפורים שכשרין להדיוט כל השנה ואתיא ילבש מהתם דלא תימא והניחם שם כתיב בהו לומר שטעונין גניזה דס"ל לר' דוסא והניחם שם שלא ישתמש בהן ליום הכפורים אחר כדאמרינן בפ"ק (דף יב:) : **אבנט של כהן גדול** · ביום הכפורים שהוא של בוץ לא זהו אבנטו של כהן הדיוט לעולם לפי שאינו משמש אלא בשל כלאים :

לרבות

יש עבודה שכשרה בשני כלים · אבל איפכא לא תקשי לך יש לך דבר שאינו עבודה וטעונה בגדי כהונה כלל דהא לא קשה דגזירת הכתוב הוא להחמיר שהרי אין בזה איסור אם לובש בגדי כהונה שלא בעידן עבודה דמסקינן לקמן בריש פרק בא לו (דף סט.) דבגדי כהונה ניתנו ליהנות בהן וגדולה מזו אמרינן לר' יוחנן דבין הוצאה בין הרמה בארבעה כלים בין לתנא קמא בין לר"א דתרווייהו מודו דמקיש בגדים שלובש לבגדים שפושט ואפי' הכי לר' אליעזר בעלי מומין כשרים להוצאה דלאו עבודה היא אע"ג דטעונה ארבעה כלים וקשה לי לריש לקיש דמוכח דלאו עבודה היא מדלא אצרכה קרא ארבעה כלים א"כ למה לי קרא לרבי אליעזר להכשיר בעלי מומין ומאי טעמא דתנא קמא דפסל בעלי מומין להוצאה ויש לומר משום דבעל מום חשיב כמו זר דס"ד אמינא וכי תעלה על דעתך שזר ובעל מום קריבים לגבי המזבח והכי נמי צריך קרא לר"א והיינו טעמא דתנא קמא דפסל : **מניין** שלא יהא דבר קודם כו' · אף על גב דגבי כהן גדול נמי כתיב בפרשת אחרי מות ומכנסי בד *ילבש על בשרו איצטריך למיהדר ולמיכתביה בכהן הדיוט דלא הוה ילפינן להו מהדדי כיון דחלוקים הם לכמה ענינים : **ילבש** לרבות מצנפת ואבנט להרמה · פירוש דהכי קאמר קרא לרבות לבישה אחרת כיוצא בה דהיינו לבישה דקרא דכתיב ולבש הכהן מדו בד וגו' דהיינו שני בגדים אחרים וקשה לי גבי הוצאה מנלן דבעי ארבעה בגדים כיון דגבי הרמה לא נפקא לן אלא מהיקשא א"כ הדרינן ומקשינן לבישה דהוצאה לפשיטה דהרמה כדלעיל ואמרינן בפרק איזהו מקומן (זבחים דף מט:) דבקדשים דבר הלמד בהיקש אינו חוזר ומלמד בהיקש °ויש לומר דשמא לא מיקרי קדשים אלא גופי הקרבנות אבל בגדי כהונה חוזרין ומלמדין בהיקש אי נמי ילבש ריבויא הוא ולא הוי היקש אלא אתא לרבות לבישה אחרת וכיון דלא פירש במה בגדים הוא מרבה אם אחד או שנים אין זה אלא גלוי מילתא בעלמא דשני בגדים קאמר כדכתיב בקרא אי נמי כמאן דאמר בפרק איזהו מקומן (נ"ז שם*) הימנו ודבר אחר לא הוי היקש דכיון דגמרינן הוצאה מהרמה למאי דכתיב ביה גמרינן נמי מיניה מאי דאתיא ליה מהיקשא :

מתרומת

עין משפט נר מצוה

יא א מיי' פ"ו מהלכות בית הבחירה הלכה יד ופ"ט מהלכות רוצח הלכה ד :

יב ב מיי' פ"ב מהל' תמידין הלכה י :

יג ג מיי' פ"ח מהל' כלי המקדש הלכה ד :

יד ד מיי' פ"י מהלכות כלי המקדש הל' א :

◆

רבינו חננאל

המסונה בפקיע' המסונה להכות בזה הפקיע : ש"מ שפיכות דמים הוא דזל שרבו הרצחנים [וטהרת כלים] כדקיימא קיימא : ת"ר ופשט ולבש שומע אני כדרך שפושט ביוה"כ בשע' שרוצה לצאת בגדי קודש ולובש בגדי חול ת"ל ופשט ולבש מקיש בגדים שלובש לבגדים שפושט מה בגדים שפושט בגדי קודש אף בגדים שלובש בגדי קדש א"כ מה ת"ל אחרין · אחרים פחותין מהם ר' אליעזר אומר אחרים והוציא לימד על הכהנים בעלי מומין שהן כשרים להוציא את הדשן · אמר מר אחרים פחותין מהן (מאי משמע) דתנא דבי ר' ישמעאל בגדים שבישל בהן קדרה לרבו אל ימזוג בהן כוס לרבו ופשוטה היא . אמר ריש לקיש כמחלוקת בהוצאת הדשן שת"ק סבר עבודה היא ובעלי מומין פסולין בהן ר' אליעזר סבר אינה עבודה וכהנים בעלי מומין כשרים בה כך מחלוקת בהרמת הדשן ור' יוחנן אמר מחלוקת בהוצאה אבל בהרמה הכל עבודה היא והאי דאמרת אין לך עבודה שכשרה בשני כלים גלי רחמנא בכתונת ומכנסים וה"ה במצנפת ואבנט ומאי שני דפריש הני אצטריך מדו בד מדו כמדתו לא ארוך ולא קצר ומכנסי בד ילבש על בשרו ללמד שלא יהא דבר קודם על בשרו למכנסים כו' · לימא כתנאי ומכנסי בד ילבש על בשרו מה ת"ל ילבש לרבות · מצנפת ואבנט להרמה דברי ר' יהודה קסבר עבודה היא · לפי' צריך שאר בגדים לרבות בגדי ר' דוסא אומר לרבות בגדי כ"ג של יוה"כ שהן בד שכשרין לכהן הדיוט · מאי לאו בהא קמיפלגי ת"ק סבר עבודה היא · ור' דוסא סבר לאו עבודה היא · ירחינן לא כ"ע עבודה היא · ות"ק סבר צריך קרא לרבויי · לפיכך כתיב ילבש לרבות מצנפת ואבנט ·

נושא כללי:
תרומת הדשן
והוצאת הדשן

נושא
הוצאת הדשן (מן התפוח אל מחוץ למחנה)
אינו בגדים הוא לובש

נושא
הרמת הדשן אי עבודה היא - נ"מ
1) כהן בעל מום
2) ד' בגדים
מסקנא
מחלוקת/ דברי הכל

(*) ויקרא ו:ג
(בתרומת הדשן)
ולבש הכהן מדו
בד ומכנסי בד
ילבש על בשרו
והרים את
הדשן...

מדו בד = הכתונת

[שבת קיד.]

[פסחים סה: זבחים לה.] [לקמן כה. סנהדרין מט:]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה על כו' ת"ל ילבש · נ"ב ·

גליון הש"ס

תוס' ד"ה ילבש יכול דשמא לא מיקרי קדשים · עיין לקמן דף לב ע"א תוס' ד"ה מה לבישה :

תוספות ישנים

דזכתה דלא פריך ליה : **יכול** כמצות יום הכפורים שפושט כ"ג בגדי קדש ולובש בגדי כהונה · נראה לרבי דל"ג ליה דמאי שייך זה לכה"ג ביום הכפורים ואי משום שמשנה מבגדי זהב לבגדי לבן ומבגדי לבן לבגדי זהב אלו ואלו קדש הם ואי גרס שפושט בגדי קדש ולובש בגדי חול ול"ג כמצות כ"ג ביום הכפורים אתי שפיר וקאי על האי כהן דהרמה שהוא משנה מבגדי קדש לבגדי חול : **א"כ** מה ת"ל אחרים · כלומר דמשמע בגדי חול משמע דאי לא מקשינן פשיטה ללבישה הוה משמע נמי בגדי חול ותימה דא"כ אמאי איצטריך כדרך שכ"ג עושה שפושט בגדי קודש ולובש של חול והא מאחרים משמע נמי הכי יש לומר שאינו מביאו אלא לדמיון בעלמא כלומר כדרך שכהן גדול עושה דכתיב נמי ופשט ולבש ולמאי דל"ג ליה אתי שפיר כדפירשתי : **אחרים** והוציא לימד על כהנים בעלי מומין כו' · ולא פליג אדרבנן תנא קמא אלא דריש מדכמכיה אחרים להוציא דקאי נמי אכהנים כי הע"פ שפחותין מאחר כהנים שכשרים : **כך** מחלוקת בהרמה · דכהנים בעלי מומין נמי כשירין לה דלאו עבודה היא כיון דסגי לה בשני כלים ודלא כרבי יהודה מיהא דבעי לה ד' כלים ומרבי מצנפת ואבנט להרמה ואחרים והוציא דקאמר לא בעי למימר אחרים שלא עשו תרומת הדשן דהא שאינן בוות אלא אחרים לשאר עבודות קאי ומ"מ בהוצאת הדשן דוקא בעינן פחותין : **חדא** דאבנטו של כהן כו' · וא"ת דנוקי לילבש לריבויי כל הני דמני לריבויי לבד מאבנט דכי מוקמי ליה נמי לרבות מצנפת ואבנט לא מוקמי ליה בכולהו יש לומר דלמילתיה פריך דקאמר לרבות בגדי כהן גדול כו' משמע דאכולהו קאי וא"ת ומאי דפריך ליה רבי מאבנט הא איהו לא איירי באבנט כיון דמכשיר הרמה בשני כלים לאו קושיא היא שהוא בא לרבות שבגדי כ"ג כשירין לכהן הדיוט בכל עבודות שיש שם ד' בגדי כהונה :

מתרומת